ΑΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΠΑΡΑΔΟΞΕΣ ΔΙΑΘΗΚΕΣ

200.000.000 δολλάρια σὲ 1 λεπτὸ τῆς ὥρας

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἀπέθανεν ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους –ὁ μεγαλείτερος ἴσως– ἰδιοκτήτης δασῶν τῆς Ἀλάσκας, Ὀλὰς Σβένσεν, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀπέραντες ἰδιοκτησίες δασῶν τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις ὑπερβαίνει τὶς 150-200 χιλιάδες ἑκταρίων!

Ὁ Ὀλὰς Σβένσεν ἐπειδὴ δὲν εἶχε οὔτε παιδιά, οὔτε ἄλλους συγγενεῖς, ὥρισε στὴν διαθήκη του ὅπως ἡ περιουσία του, ἡ ὁποία ἀνέρχεται σὲ 200 ἑκατομμύρια δολλάρια (15 δισεκατομμύρια δραχμῶν), περιέλθῃ στόν... ξυλοκόπο ἐκεῖνον ποὺ θὰ κατωρθώσῃ νὰ κόψῃ γρηγορώτερα ἕνα ἀπὸ τὰ πενῆντα γιγαντιαῖα ἔλατα ποὺ βρίσκονται στο πάρκο τῆς ἐπαύλεώς του, στὸ Ζκουτώ!..

Ὅταν ἐκοινοποιήθη ἡ παράξενη αὐτὴ διαθήκη παρουσιάσθηκαν στὴν ἐπιτροπὴ την ὁποίαν εἶχε ὁρίσει ὁ Σβένσεν, περισσότεροι ἀπὸ διακοσίους ξυλοκόπους πρόθυμοι νὰ διαγωνισθοῦν γιὰ τὴν ἀπόκτησι της κληρονομίας. Ἔγιναν λοιπὸν προκριματικοὶ ἀγῶνες, κατὰ τοὺς ὁποίους διεκρίθησαν ὡς ρωμαλεώτεροι καὶ πλέον ἐπιδέξιοι γιὰ τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ πενῆντα ξυλοκόποι ἐκ τῶν 200 ὑποψηφίων.

Την ἡμέρα τοῦ ἀγωνίσματος οἱ πενῆντα ὑποψήφιοι κληρονόμοι τοῦ δισεκατομμυριούχου, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐξασκηθῆ προηγουμένως εἰς τὴν ἐντέλεια, ἐτοποθετήθηκαν ἐφοδιασμένοι μὲ ἀτσαλένια τσεκούρια πρὸ τῶν ἐλάτων ποὺ εἶχε ὁρίσει ἡ ἐλανόδικος ἐπιτροπὴ γιὰ τὸν καθένα τους. Καὶ ὅταν ἐδόθη τὸ σύνθημα ἄρχισαν μὲ ὑπεράνθρωπη δύναμη νὰ χτυποῦν τὰ δέντρα, νὰ προσπαθοῦν νὰ τὰ κόψουν τὸ ταχύτερον...

Ἐν τέλει ὅμως νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Τζίμ Νικόλσον, ξυλοκόπος ἀπὸ τὴν Φαγιετεβιλ τοῦ Ἀρκανσάς, ὁ ὁποῖος ἔκοψε τὸν ἔλατό του σὲ 45 δευτερόλεπτα καὶ 7)10 τοῦ δευτερολέπτου! Ὁ Νικόλσον ἐκτὸς τοῦ ἄθλου του αὐτοῦ ἀπέκτησε καὶ ἕνα παγκόσμιο ρεκόρ ποὺ κανεὶς δὲν θὰ τοῦ τὸ καταρρίψῃ, δηλαδὴ τὴν μεγαλείτερη περιουσία τοῦ κόσμου στὸ μικρότερο χρονικὸ διάστημα, σὲ λιγώτερο ἀπὸ ἕνα λεπτὸ τῆς ὥρας!...

Ἡ πειὸ παράξενη διαθήκη

Μιὰ πολὺ παράξενη διαθήκη ἄφησε πάλιν ὁ ἱσπανὸς Φραντσέσκο Μαζιλερία, κάτοικος τῆς Βαρκελώνης ἀποθανὼν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Γράφει λοιπὸν ὁ Φραντσέσκο Μαζιλερία στὴν διαθήκη του:

«Ἀρνιὲμαι πρῶτα-πρῶτα τὴν ψυχὴ στὸν διάβολο... ἐὰν τὴν θέλῃ καὶ ἐὰν αἰσθάνεται τὸν ἑαυτό του ἱκανὸν νὰ τὴν κρατήσῃ!. Ἐγὼ θὰ κάνω ὅτι μπορῶ γιὰ νὰ φθάσῃ κοντά του. Ὅσον ἀφορᾶ τὸ σῶμα μου, θέλω νὰ τοποθετηθῆ σὲ μιὰ γεφυρὴ κάποια μὲ σκέπασμα ἀπὸ ψάθα καὶ ἀπὸ χορτάρι καὶ νὰ μεταφερθῆ μ' ἕνα καροτσάκι στὸ ἐξοχικό μου σπίτι, χωρὶς καμμιὰ ἄλλη συνοδεία ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς νεκροθάφτες, οἱ ὁποῖοι θὰ σκάψουν ἐκεῖ τὸν τάφον μου. Ἐὰν ἡ ἀρχὲς φέρουν δυσκολίας σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τελευταίων μου θελήσεων, τότε παραδίδω σ' αὐτὲς τὸ σῶμα μου μὲ τὴν παράκλησι νὰ τὸ διατηρήσουν μέσα στό... ἀλάτι ἢ ἄπειρον!...

Τὰ τυχερὰ τῶν καλῶν ἠθοποιῶν

Νὰ τώρα καὶ μιὰ παράξενη διαθήκη γυναικός:

Πρὸ ἡμερῶν πέθανε σὲ μια ἐξοχικὴ ἔπαυλι τοῦ Λονδίνου ἡ μὶς Ἔμιλυ Χιοῦγκ. Ἡ Χιοῦγκ ἀπὸ 25ετίας ἔμενε στὴν ἔπαυλί της αὐτὴ μόνη, χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμιὰ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Στὴν διαθήκη της ὁρίζει γενικὴ κληρονόμο τῆς περιουσίας της, ἡ ὁποία ἀνέρχεται σὲ 20.000 λίρες (7 1)2 ἑκατομμύρια δραχμῶν), τὴν ἠθοποιὸ μὶς Γκρῆς Γουάρνερ, την ὁποία εἶχε δεῖ ἕνα βράδυ πρὸ 16 ἐτῶν νὰ παίζῃ σὲ κάποιο θέατρο. Τὸ παίξιμό της τὴν εἶχε συγκινήσει τότε τόσο βαθεια ὥστε ἔκτοτε ἄρχισε τακτικὴ ἀλληλογραφία μαζύ της.

Καὶ ἔτσι χωρὶς στὸ παίξιμο μιᾶς βραδυᾶς ἡ μὶς Γουάρνερ ἐκληρονόμησε 71 ἑκατομμ. δραχμές.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,,

ΠΟΥ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΛΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν περιεχομένων της, εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς:
«Δυὸ ἄνθρωποι μιὰ μορφή», «Ἀνέκδοτα τοῦ Ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου», «Ἡ ἱστορία τοῦ Γυναικ. Καπέλλου», «Ὁ Γάμος μου μὲ τὴν Τρελλή», «Γὰ πειὸ παράξενα ἐπαγγέλματα», «Αἱ ἐκστάσεις τῆς Τερέζας Νόϋμαν», «Ἡ ἐξαδέλφη μου Τζιοκόντα», «Ἕνας διάσημος διηλητηριαστής» κλπ. κλπ.

ΕΠΙΣΗΣ τὰ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΩΝ, Διευθυντοῦ τῆς Ἀσφαλείας τῶν Παρισίων καὶ τὸ συναρπαστικὸ μυθιστόρημα τοῦ κ. **Διονυσίου Κοκκίνου**: "ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,,

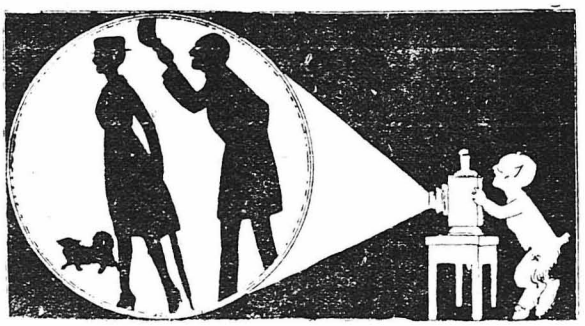

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ο ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΙΔ΄ ΚΑΙ Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου 14ου οἱ «μάγοι» καὶ οἱ «χειρομάντιδες» δίναν καὶ πάγαν στὴ Γαλλία. Κάποτε, ἐπληροφόρησαν τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο τότε μαζὶ μὲ τὴν Ἀδὴ στὸ Σαὶν-Ζερμαίν, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ καλέσουν ἀπὸ τὸ Παρίσι μία διάσημο μάντισα. Ὁ Λουδοβίκος 14ος, ποὺ ἦταν ὑπερβολικὰ περίεργος, θέλησε νὰ τὴν συμβουλευθῆ ὁ ἴδιος. Ὅταν λοιπὸν ἡ περιφημη μάντις ἔφθασε, μετεμφιέσθηκε ὅσο μποροῦσε καλλίτερα, παρουσιάσθηκε μπρός της καὶ τῆς εἶπε νὰ μαντέψῃ τὸ μέλλον του.

Ἡ μάντις τὸν ἐκύτταξε προσεχτικὰ καὶ κατόπιν τοῦ εἶπε:

— Σύ, παλληκάρι μου, εἶσαι παντρεμένος... Εἶσαι ὅμως καὶ κομμάτι μουρτάρης, σοῦ ἀρέσουν ἡ ἐρωτικὲς ἐπιχειρήσεις. Θὰ χηρέψῃς πολὺ γρήγορα... Θὰ ἐρωτευθῆς μὲ πάθος μιὰ χήρα, περασμένη λίγο στὰ χρόνια, καὶ εὐτελοῦς καταγωγῆς... Αὐτὴ τὴ χήρα θὰ τὴ στεφανωθῆς, καὶ θὰ εἶναι τόσο τυφλωμένος ἀπὸ τὸν ἔρωτα μαζύ της, ὥστε θὰ σὲ ἰρρβῆ σὲ ὅλη τὴ ζωὴ ἀπὸ τὴ μύτη...

Ὁ βασιλεύς, ἔκασε στὰ γέλοια, πλήρωσε, κι' ἔφυγε.

Κι' ὅμως, τὰ λόγια τῆς μάντιδος βρῆκαν ἀληθινὰ πέρα ὡς πέρα. Ὕστερ' ἀπὸ λίγα χρόνια, πράγματι, ἡ βασίλισσα πέθανε, καὶ ὁ Λουδοβίκος 14ος ἐρωτεύθηκε τὴν κυρία ντὲ Μαντενόν, χήρα, τοῦ ποιητοῦ Σκαρρόν, τὴν ὁποίαν στεφανώθηκε καὶ ἡ ὁποία διῆθυνε τὰς τύχας τῆς Γαλλίας ἐπὶ πολλὰ χρόνια!...

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

Ἄχ! ποιὸς δὲν ἐλπίζει στὸν κόσμο καὶ ζῆ:
Μια μέρα – σὲ λίγο, –ψυχή μου, μαζύ
θὰ πᾶμε νὰ μάσουμε γιούλια
στῆς Ἄνοιξης μέσα τους κήπους, ποδιές!
κι' λουλουδια πῶχουν βαρειὲς μυρωδιές,
ὑακίνθους, ἀγιόκλημα, φουλια!

Θὰ μάσουμε ρόδα καὶ κρῖνα βουνά!
γαρύφαλα, βιόλες, μοσκιες, κ' ὕστερνά,
ἐδῶ, στὴ φτωχὴ κάμαρά μας,
θὰ ἰδοῦμε σφαλωνταις τη θύρα μαζύ,
— Ἄχ! ποιὸς δὲν ἐλπίζει στὸν κόσμο καὶ ζῆ: —
ν' ἀνοίξουν, ψυχή, τὰ φτερά μας.

Ἄγγ. Σημηριώτης

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Ο Μ. ΝΑΠΟΛΕΩΝ... ΒΛΑΞ!...

Ὁ μόνος ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τοῦ Μ. Ναπολέοντος, ὅταν εἶταν μικρός, ποὺ δὲν ἀναγνώριζε τὴν παραμικρὴ ἀξία στὸν μαθητὴ τον ἦταν ὁ κ. Μπάουερ καθηγητὴς τῶν γερμανικῶν. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε ὅτι ὁ μικρὸς Ναπολέων δὲν εἶχε καμμιὰ κλίση ποὸς τὰ γερμανικά, καὶ κατὰ συνέπειαν ἦταν ἀμελέστατος στὸ μάθημα τοῦ Μπάουερ, ὁ ὁποῖος τὸν θεωροῦσε ὡς.. «ἀνεπίδεκτον μαθήσεως»!

Ὅταν ὁ Μπάουερ πληροφορήθηκε ὅτι ὁ νεαρὸς Βοναπάρτης ἑτοιμαζόταν νὰ δώσῃ ἐξετάσεις γιὰ τὴ Σχολὴ τῶν Ἐυελπίδων εἶπε εἰρωνικὰ:

— Μὰ ξέρει τίποτα αὐτός...

— Τί λέτε καλέ! Τοῦ ἀπήντησαν εἶναι δεινὸς στὰ μαθηματικά.

— Ἀυ τῶλεγα ἐγὼ πάντοτε! ἀπάντησεν ἡρεμώτατα ὁ Μπάουερ, ὅτι τὰ μαθηματικὰ δὲν ἀρέσουν παρὰ στοὺς... ἠλιθίους!

— Θὰ εἶμουν περέργος, ἀληθεια — ἔλεγεν ἀργότερα ὁ Ναπολέων διηγούμενος τὸ ἐπεισοδιο αὐτὸ τῆς παιδικῆς του ζωῆς — νὰ μάθεια ἐὰν ὁ Μπάουερ αὐτὸς ἔζησε τόσον ὥστε νὰ προφθάσῃ νὰ.... ἀλλάξῃ γνώμη γιὰ μένα!...